

ანძები

დაუნდობელი ქარით ნარენი
და დაწეწილი, როგორც წვიმები,
ვით დაღალული სერაფიმები,
ჰქროდენ ანძები მგლოვიარენი.

არ მეშინოდა, გზას არ აურევს
ცისფერ ხომალდის სველი ფერდები,
"მიწა!" - აღმოხდათ გულს მეზღვაურებს
მაგრამ მე მაინც არ შევჩერდები.

1917